

z podnieceniem, zachwytem, złością lub w celu uwydatnienia tonu żądającego lub rozkazującego. Zasady stosowania wykrzyknika w języku polskim określa *Wielki słownik ortograficzny PWN*, s. 142–144. Por. [30], t. 2, s. 565; [14], s. 154.

i **wykrzyknik odwrócony** [*inverted exclamation*] – » znak przestankowy w języku hiszpańskim, umieszczany dodatkowo na początku zdania, które kończy się > wykrzyknikiem.

® **zarejestrowany znak towarowy** [*registered trademark*] – » abrewiatura wyrażenia *registered trademark*. Zazwyczaj znak ten jest zaprojektowany we » frakcji górnej. Por. [6], s. 284.

znak cyrkumfleksowy > daszek

^ **znak koniunkcji** [*caret*] – » znak pisma nieposiadający żadnej funkcji w » składzie tekstu, poza oznaczeniem koniunkcji (i) w logice. Jest jednak znakiem służącym do wykonywania operacji komputerowych. Nie powinien być mylony z > daszkiem. Por. [6], s. 274.

ˇ
˘
Ǟ
ǟ

znak krótkości [*breve*] – » znak diakrytyczny występujący m.in. w językach rumuńskim, tureckim, wietnamskim i zromanizowanym koreańskim. Znak krótkości jest zawsze zaokrąglony i nie powinien być mylony z > odwróconym daszkiem. Por. [6], s. 273; [28], s. 11.

< **znak mniejszości** [*less than*] – znak arytmetyczny (należy do tzw. znaków » pi). Nie powinien być mylony z dużo bardziej rozwartym > nawiasem ostrokątnym lewym.

znak nieprawdy, zaprzeczenia, przybliżenia [*swung dash*] – znak matematyczny (należący do tzw. znaków » pi), używany w arytmetyce i logice, wyrażający nieprawdę, zaprzeczenie lub przybliżenie.

znak nierówności [*unequal*] – znak arytmetyczny (należący do tzw. znaków » pi) wyrażający nierówność.

znak numeru > krzyżyk

znak równości [*equal*] – znak arytmetyczny (należący do tzw. znaków » pi) wyrażający równość.

znak towarowy [*trademark*] – » abrewiatura słowa *trademark*, występująca we » frakcji górnej.

znak waluty > waluta

znak większości [*greater than*] – znak arytmetyczny (należy do tzw. znaków » pi). Nie powinien być mylony z dużo bardziej rozwartym > nawiasem ostrokątnym prawym.

znak wykrzyknienia > wykrzyknik

znak zapytania > pytajnik

alfabet [*alphabet*] – ułożony w określonej kolejności zestaw umownych » liter danego języka. Wyraz pochodzi od nazw dwóch pierwszych liter alfabetu greckiego – alfa i beta. Por. [36], s. 17; [27], s. 10; [30], t. 1, s. 9.

alfabet łaciński [*Latin alphabet*] – podwójny zbiór (» majuskuły i » minuskuły) 26 » liter stosowanych w różnych modyfikacjach w wielu językach świata. Zapis majuskułowy wywodzi się z » kapitały rzymskiej, natomiast minuskułowy – z » minuskuły karolińskiej. Por. [36], s. 18.

alfabet polski [*Polish alphabet*] – oparty na » alfabecie łacińskim zbiór 35 » liter, w skład których oprócz 26 liter alfabetu łacińskiego (w tym trzech – „q”, „v” i „x” – stosowanych wyłącznie do zapisu wyrazów pochodzenia obcego) wchodzi 9 liter ze » znakami diakrytycznymi (ą, ć, ę, ł, ń, ó, ś, ż, ź). Por. [36], s. 18.

alfanumeryczny [*alphanumeric*] – odnoszący się do połączonego zbioru » liter i » cyfr. Por. [15], s. 5.

antykwą, łacinka [*roman type*] – według » klasyfikacji pism » ART rodzaj » pisma łacińskiego, w którym » majuskuły wzorowane są na » kapitale rzymskiej, a » litery tekstowe na » minuskule karolińskiej. W praktyce antykwami jest większość » pism łacińskich, z którymi mamy do czynienia, z wyjątkiem krojów » pism gotyckich, » pisanek i » ksenotypów. Potoczne znaczenie słowa „antykwą” odnosi się do każdego » pisma prostego (w odróżnieniu od pochylego). Por. [25], s. 2; [36], s. 22; [27], s. 11; [11], s. 15; [9], s. 10–12.

antykwą barokową [*transitional*] – rodzaj » pism dwuelementowych powstałych na przełomie XVII i XVIII wieku, charakteryzujący się znacz-

nym kontrastem grubości kresek tworzących » znaki pisma, zazwyczaj pionową » osią liter okrągłych oraz zaokrąglonymi » szeryfami klinowymi. » Linia pisma górna jest równa lub znajduje się nieznacznie powyżej » linii pisma wersalików, z kolei » wysokość „x” jest relatywnie większa niż w » antykwie renesansowej. W terminologii angielskiej często definiuje się antykwę barokową jako formę pośrednią między antykwą renesansową a » antykwą klasycystyczną (stąd nazwa *transitional* – po ang. przejściowy, pośredni). Por. [36], s. 24–26; [27], s. 11–12; [11], s. 32, 170; [15], s. 123.

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

OPQRSTUVWXYZ

abcdefghijklmnopqrstuvwxyz

opqrstuvwxyz

1234567890

antykwą barokową Baskerville Johna Baskerville'a (1706–1775)

antykwą jednoelementową bezszeryfową, antykwą linearną bezszeryfową, grotesk [*san serif, grotesque*; ang. amerykański – *gothic*] – pozbawiona » szeryfów antykwą jednoelementową, charakteryzująca się geometrycznym kształtem. Pierwsze projekty takich krojów powstały na początku XIX wieku, prawdziwy ich rozkwit nastąpił jednak dopiero na początku XX wieku.

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

OPQRSTUVWXYZ